

word »

#4 nov 2006

EN TIDNING AV UNGA, FÖR UNGA I UPPSALA

Vad rör sig i
byxan? Testa själv!
Allt du alltid velat
veta om luppen

Byråkrat och
hudenmilvakt
Unga mmargerna
Rockfestival
Från Oh Minn
Resignor
kläder

SPARA KUITTET, KUNDENS EXEMPLAR
TÅSP RN-818000
R81

Det sexiga, krigiska numret

Mycket naket blev det den här gången. Och mycket som är väldigt påklätt. Och en del kläddesign.

Eftersom fler av Uppsalas unga skaffade sig klamydia i år än tidigare tyckte vi att det skulle vara bra om du kunde testa vilken könssjukdom som passar just din livsstil bäst (sid 6–9). Och bilderna? **Det är inte porr**, det är könsorgan. Det ska inte vara tabu.

Militären krymper och krymper, men alla svenska killar måste ändå mönstra. Hälften får **åka hem igen** utan att ha fått en plats i försvaret, så vi följde med Luftstridsskolan på övning för att se **hur det egentligen går till** i lumpen. Om du letar riktigt noga så hittar du också tips på vad du ska säga – eller inte säga – till psykologen på mönstringen (sid 14–19).

Soldaternas kläder och utrustning väger sådär trettio kilo. Något lättare är Marias och Fridas egendesignade kläder. Möt de två Uppsalatjejerna på sidorna 10–11 och läs om hur de bestämde sig för att **skapa chansen själva**. Vi tror att du också har egna, bra idéer. Så visst vill du också **medverka i Word?** Mejla oss!

Och förresten, sex och våld hör ju inte alls ihop.

Redaktionen
red@word-uppsala.se

Omslagsbild: Julia Molin

Word

Ansvarig utgivare

Ida Bylund
ida.bylund@dinbarnombudsman.nu
018-69 44 99

Redaktionsledare

Mårten Markne
red@word-uppsala.se
018-69 44 99

Hemsida

www.word-uppsala.se

Redaktion

Morgan Asplund: fotograf, skribent
morgan@word-uppsala.se
Dena Eidi: fotograf, skribent
dena@word-uppsala.se
Malin Gadeborg: fotograf, skribent
malin@word-uppsala.se
Therese Gustafsson: skribent,
redigerare

therese@word-uppsala.se

Alva Hartman: illustratör, redigerare,
skribent

alva@word-uppsala.se

Ida Jansson: skribent

ida@word-uppsala.se

Julia Molin: illustratör, redigerare,
skribent

julia@word-uppsala.se

Tobias Petersson: skribent, redigerare,
webbmakare

tobias@word-uppsala.se

» Att spela live innebär illamåendekänslor, hålla tillbaka kräkreflexen, fråga sig själv varför man håller på med musik.

Billie Lindahl är full av kontraster. 28

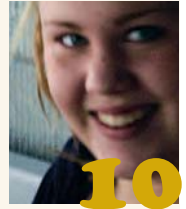
Vad rör sig i byxan?

Gör Words test och se efter om du är klamydia, flatlöss eller kanske gonorrhé.

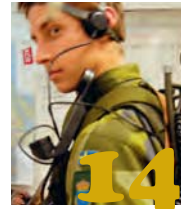
De tog chansen

Uppsalatjejerna Frida och Maria tog vara på chansen och skapade ett eget klädmärke.

Koll på lumpen

Vi följer med på övning, mönstrar med Darin och pratar med två Uppsalatjejer som vill lumpa.

Är det så det är? Bryr vi oss inte? Klart att vi gör!

Johanna Linder undrar varför vuxna inte lyssnar

Läst

23

Sett

24

Hört

26

Serien

31

Niklas Wahlqvist: skribent, redigerare
niklas@word- uppsala.se
Artur Wolgers: skribent
artur@word- uppsala.se

Medarbetare detta nummer
Isabelle Bervenius, Anna-Klara Molin

Annonser

Ida Bylund
ida.bylund@dinbarnombudsman.nu

Tryck

Wikströms, Uppsala

Words vision

Word strävar efter ökat demokratiskt inflytande för unga människor. Word vill bidra till att få igång en dialog mellan ungdomar och beslut som fattas kring ungdomars vardag.

Word vill också vara en kanal för Uppsalaungdomars möjlighet att uttrycka

sig offentligt.

Word ges ut av Barnombudsmannen i Uppsala, en ideell organisation, med stöd från Barn- och ungdomsnämnden och Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden vid Uppsala kommun.

Nästa Word finns på gymnasieskolor, bibliotek, kaféer och affärer i januari 2007. Tidningen kan också läsas på www.word- uppsala.se

Kontakt

red@word- uppsala.se
www.word- uppsala.se
Barnombudsmannen i Uppsala
Kungsgatan 47a, 753 21 Uppsala
018-69 44 99

Med Ungdomskortet åker du buss inom Uppsala för en tia – och till Västerås för tolv och femtio. Så kom inte och säg att det är dyrt att åka buss.

BUSSEN KOSTAR EN TIA

Pengar, de där papperslapparna som en gång var så viktiga håller på att tappa sitt värde. Nej, inte så att de inte har något ekonomiskt värde, det kan man ju inte ta ifrån dem. Men det fysiska värdet håller på att försvinna.

Idag har väl nästan alla kort. Kort att handla med, bibliotekskort, id-kort, passerkort, matsalskort, ICA-kort och förmånskort från alla andra viktiga butiker.

Bland dem kan man också få plats med busskortet. Så enkelt att bara kliva på och trycka.

Det känns inte som att man gör av med pengar, och det kan ju ligga något i det, för man betalar bara hälften av det man skulle ha betalat om man langat fram papperslappar. En guldta istället för en tjugolapp.

För det behöver inte kosta tjugokronor att åka buss.

Det kostar tio med ungdomskortet. Sluta klaga och köp ett kort istället. Kortet kostar 75 kronor, men dem får man tillbaka om man lämnar igen kortet när man åkt slut på det. I vilken annan svensk stad kan du åka buss för en tia? Ungdomskortet är opersonligt, vilket betyder att flera kompisar kan åka på samma kort.

Så Uppsalas bussar är ett billigt alternativ. Och de som bor en bit utanför stan och åker med länstrafiken kan åka väldigt långt på sitt ungdomskort, det vill säga ända till Västerås eller Gävle.

Att åka till Västerås med bil enkel resa skulle kosta runt 90 kronor i bensin, att betala kontant skulle kosta 60 kronor om du är under 17 år och 120 om du är över.

Med buss kostar det 12 kronor och 50 öre. Den summan känns som om den hör hemma på 70-talet. Då

var det också sjukt billigt med kollektivtrafik.

Som ni säkert vet har UL även slopat natttaxan på regiontrafiken, så kortet fungerar dygnet runt.

Men om man reser mycket och tycker att tio kronor för en resa ändå är en del, så kan man komma undan ännu

billigare. Lösningen heter Periodkort och ger 50 resor för 400 kronor. Du har en månad på dig att åka upp resorna, och du kan dela med sig av dina resor hur mycket du vill.

Kolla upp korten innan ni langar upp en tjugolapp nästa gång, för vem vill betala för mycket?

Gäller tills du är 19 år

Ungdomskortet för stadstrafik fylls på med 100 kronor som ger tio resor. Du kan köpa kortet överallt där man kan ladda busskort, till exempel Pressbyrån.

Ungdomskortet för regiontrafiken kostar 250 kronor, ger tjugoreSOR och räcker ända till Gävle och Västerås. Det kortet köper du på Upplysningen på Vaksalagatan 5. Där kan de också svara på frågor angående busstrafiken. Man får åka på ungdomskort tills man fyller 19.

Du är **vad du äger**

Jag sitter i min säng. Det är rätt obekvämt, ryggen vilar mot ett eluttag och bakhuvudet mot fönsterbrädan. Las Vegas står på tv:n, det är en debatt på fyran, men jag orkar inte kolla.

Det går en dörr från mitt rum in till vardagsrummet, men vi har ställt en bokhylla för. Där inne ligger mamma och läser Alberte och friheten genom sina dubbla glasögon (vanliga plus läs).

I var sitt rum ligger mina bröder i sina sängar och kollar på tv, fast de borde sova.

Vi är nog en rätt vanlig familj.

I reklamen säger de "remember you're not the car you drive, the shirt you wear...", men jag tänker att du är just det. Bilen du kör och kläderna du bär. När du möter människor är du märket på dina jeans och modellen på dina skor.

Jag är mina byxor med. Annars hade jag köpt ett par för tio spänn på Emmaus. Men om jag kommer i omodernt och illasittande är jag inte längre samma.

Hade jag vuxit upp i en annan miljö hade jag varit andra byxor. Kanske slitna shorts i något varmt u-land. Kanske ett par utsvängda bootcutjeans i Baltikum. Kanske mjukisdress-byxorna man ser lite varstans.

VI HADE EN föreläsning i skolan, den handlade om varumärken. En bild i Powerpoint-presentationen visade en tidslinje över vad ett varumärke betydde. Vid år 2000 stod det "den du är".

Föreläsaren fortsatte berätta, nu för tiden finns det "tribes", som Adidastribes och Niketribes, där varumärket är medlemmarnas identitet. Han visade bilder av människor som hade tatuerat Harley Davidson-loggan på armen och rakat in Nikes logga i håret.

Men man måste inte vara extrem. Vi är alla del i någon slags tribe. Vi vill alla tillhöra, och idag är varumärket gemenskapen. Du är vad du äger.

Jag pratade med min vän. Hon sa: "Det är svårt". Vi pratade om varumärkets vara och ick-evara. Hur det vore om sagt och gjort räknades mer än vad man bar och ägde.

Det är svårt. För att det inte är så enkelt. Det är inte insida versus utsida.

Min vän sa: "Är varumärket uttrycket av våra åsikter?" och jag svarade "Eller är det tvärtom?".

JAG ORKADE INTE kolla på debatterna före valet. De äcklade mig lite. De skulle hjälpa folket att bestämma sig. Men viktigast är: vem får in flest witty remarks? Vem vinner charmduellen? Vem är det mest säljande varumärket?

När mamma sitter i köket och läser och jag kommer hem med en vän tar hon snabbt av sig ett av de två paren glasögon. Så kan man inte se ut.

Det är inte mamma att ha dubbla glasögon. Hon använder dem bara inom familjen.

"Köp nya!", ja, det vore bra. Men om man inte har råd med nya, vad gör man då? Om man inte har råd med byxorna man vill vara?

Alva Hartman

alva@word-uppsala.se

Hade jag vuxit upp i en annan miljö hade jag varit andra byxor.

Vilken könssjukd

Text och bild: Alva Hartman och Julia Molin

1 VAD GJORDE DU/HADE DU HELST GJORT I SOMRAS?

- A) Jag åkte på festival och boneade med hela l'm From Barcelona. Jag kammade även hem titeln "årets skunk-slampa" då jag hookat med flest skunkkändisar.
- B) Ställde upp för Fuck For Forest samt åkte runt i kollektivets van för att demonstrera i Europa men slutade upp i Borlänge med Naken-Janne efter för mycket mediterande med pipan.
- C) Jag söp satan i parken och fick mig ett dopp i grytan då och då i Hum-C-buskagen.
- D) Jag åkte till Ibiza och Thailand och hade några heta flingar.
- E) Jag var i sommarstugan i Dalar-na. Där träffade jag min älskling. Trots att jag inte tror på flyktiga förhållanden blev vi två ett par.

2 DU ÄR PÅ FEST. VAD ÄR DU UTE EFTER FÖR RAGG?

- A) Det beror på. Någon med Cheap Monday och dyster uppsyn. Men om jag och mina vänner tävlar: alla.
- B) Vi kommer alla från Moder Jord. Jag försöker anordna gruppsex på toaletten.
- C) Jag tar den som vill ha mig, alltså den som faller för mina lajv/lan/animekonvent-historier. Oftast ingen, jag är trots allt i mitt esse i parken.
- D) Fatta vilken torka jag haft efter semestern. Jag raggar upp den heting jag får tag på.
- E) För det första brukar jag inte ragga, och särskilt inte nu när mitt hjärta finns hos min Dala-sweetheart.

Sex om sex

Text: Alva Hartman och Julia Molin
Foto: Julia Molin

1. Har du haft någon könssjukdom?

2. Är oralsex okej?

3. Vad kallar du könsorganen?

NAMN: Elisabeth Dahlquist
GÖR: Går på Linnéskolan
ÅLDER: 17 år

- 1. Nej.
- 2. Ja, men man gör väl som man själv vill.
- 3. Fitta och kuk.

NAMN: Per Sjöström
GÖR: Studerar
ÅLDER: 21 år

- 1. Nej.
- 2. Jag ser inget fel i det så länge det är på bådas villkor.
- 3. Det beror på sammanhanget.

Det kliar där nere, men det är nog för att det är så lurvigt.

Svar?
På nästa sida!

om är du?

3 HUR FÖRLORADE DU OSKULDEN?

- A) Första gången jag som fjortonåring plankade in på Palermo och någon propsade min snedlugg.
- B) När "Glada Solen" lärde alla nykomlingar i gruppen det naturligaste av samspel.
- C) När jag däckade på bryggan.
- D) På familjesemester på Kos. Jag och min polare smög ner till hotellbaren och bekantade oss med några locals.
- E) I Dalarna. Det var då våra själar smälte samman.

4 HUR ÄR DITT FÖRHÅLLANDE TILL SEX?

- A) För att vara ärlig hångrar jag mest, men det är ju inte som att man tackar nej till Jocke Berg/Cardigans-Nina. Eller en look-alike.
- B) Sex är lika naturligt som humlans spridande av pollen.
- C) Pang på rödbetan, kuken i fittan... etc etc.
- D) Jag vill vara lite dirty, men egentligen fejkar jag mina stön.
- E) Det är någonting som kräver djupare känslor, och därför platsar det i ett kärleksförhållande där man litar på varandra.

5 OKEJ, MEN HUR STÅR DET EGENTLIGEN TILL I BRALLAN?

- A) Jag har inte märkt något skrutt, och ofta att man orkar kolla sig.
- B) Det kliar där nere, men det är nog för att det är så lurvigt.
- C) Då min kroppshygien har sina brister ser det sannerligen skamfilat ut. Men vaddå, det är typ min grej.
- D) Det är väldigt cleant och trimmat därnere. Folk jag är med har inga könssjukdomar. Det värsta jag har dragit på mig den senaste tiden är några kraftiga förkylningar.
- E) Det är min ensak. Kan svida lite när jag kissar, det är allt.

NAMN: Gramoz Kvashiqi
GÖR: Studerar
ÅLDER: 18 år

- 1. Nej jag tror inte det.
- 2. Ja, jag tycker det är jättebra.
- 3. Jag har inte något namn på dem, pillitjonken kanske.

NAMN: Moa Brandt
GÖR: Går musik på Boland
ÅLDER: 18 år

- 1. Nej.
- 2. Ja, varför skulle det inte vara det?
- 3. Jag vet inte, det är olika.

NAMN: Kristofer Andersson
GÖR: Studerar
ÅLDER: 23 år

- 1. Nej.
- 2. Ja, varför inte?
- 3. Det är olika, man säger ju inte kuk till pappa.

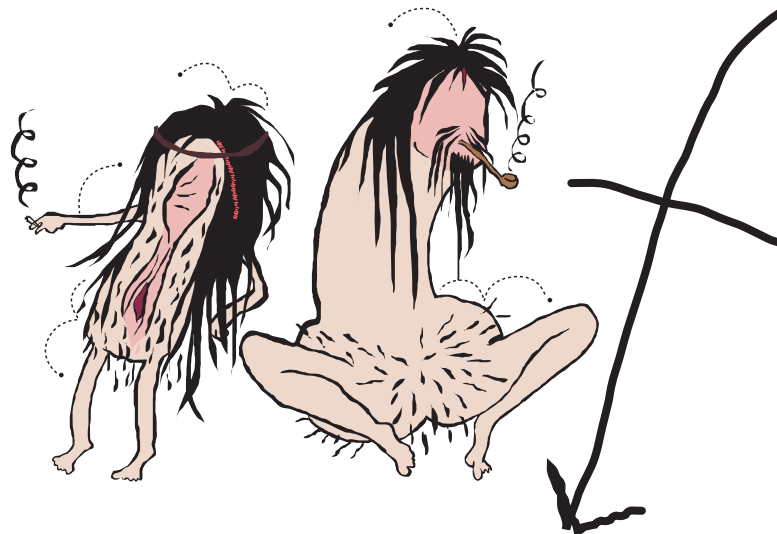
NAMN: Anna Sördal
GÖR: Går i grundskolan
ÅLDER: 14 år

- 1. Nej.
- 2. Ja, det är okej.
- 3. Kuk och fitta.

Sidan sex

Detta test är ett skämt. Om du tror att du har en könssjukdom så kan du göra ett mer tillförlitligt test på ungdomsmottagningen.

A Du är klamydia

Trots att det känns jävligt speciellt att vara indie, är du likt klamydia inte så ovanlig. I dina kretsar är klamydia lika frekvent som Cheap Monday-jeans. Eftersom klamydia inte ens behöver märkas är du helt ovetande om vad du drar runt på. Tänk på att man inte förlorar pop-poäng på att besöka ungdomsmottagningen!

NÄR FEL SAKER RÖR SIG MELLAN BENEN

Klamydia: den vanligaste könssjukdomen, speciellt hos yngre. Klamydia är en smittsam bakterie och smittar genom all sorts sex.

Symptomen är flytningar och/eller klåda i urinrör och ändtarm, men hälften av dem som smittas får inga symptom. Därför är det extra viktigt att gå och testa sig.

Provtagningen sker oftast genom urinprov. Om man inte upptäcker klamydia i tid kan sjukdomen leda till

hälften av dem som smittas får inga symptom

Klamydia är vanligt och kan leda till sterilitet

inflammationer i könsorganen, urinvägsproblem och sterilitet.

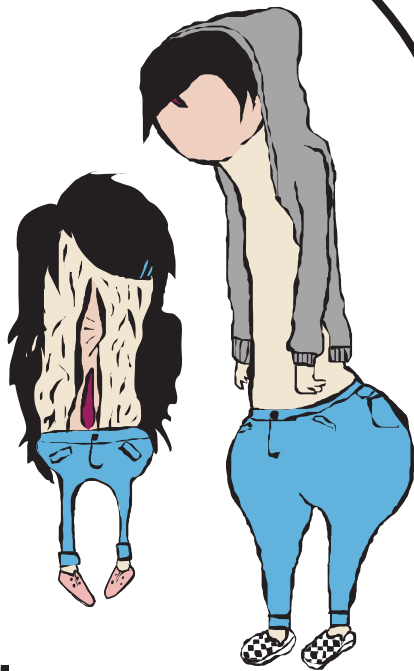
Herpes: ett virus som drabbar läppar och könsorgan. Herpes visar sig som blåsor

och sår men man kan också vara smittad utan symptom.

Herpes smittar lätt i kontakt mellan hud och slemhinnor och genom sårvätskan.

Blåsorna och såren läker ofta efter 5-7 dagar, men herpes kan inte botas utan återkommer då och då. Herpes läker till slut ut, men det kan ta väldigt lång tid.

Gonorré: Gonokocken är en bakterie som smittar lätt

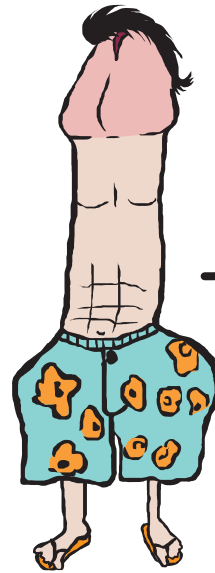
B Du är flatlöss

Du fick dina flatlöss från Glada Solens dreads när denne gick ner på dig. Trots att dessa parasiter delar många av dina egenskaper borde du nog styra upp din hygien en aning. Love, peace and understanding – men dra gränsen vid flatlöss.

C Du är kondylom

Du borde verkligen styra upp din hygien! Då skulle du förstå att vårtorna på könet inte bara var detta organs förmåga att absorbera din dräggiga personlighet. Klipp dig och skaffa dig ett jobb!

D Du är hiv

Sorgligt men sant: snygga människor har också könssjukdomar. Och det kanske inte är helt briljant att slira runt oskyddad i Thailand. Nu finns det ingen återvändo, hur vältrimmat ditt kön än må vara.

dra gränsen vid flatlöss

E Du är gonorré

Bara för att du är så pryd och godtrogen åker du på gonorré från en player i Dalarna. Det är allt.

genom all sorts sex. Gonorré ger flytningar från urinrör och ändtarm och det svider när man kissar, men en fjärdedel av de som smittas får inga symptom alls.

Vid provtagning tar man odling från hals, ändtarm och urinrör.

Gonorré behandlas med antibiotika. Behandlar man inte leder sjukdomen till feber, utslag, inflammationer i testiklarna och i värsta fall sterilitet.

Kondylom: ett virus som ger små vårtor i underlivet. Har man otur kan vårtorna sprida sig till ändtarmen som då måste opereras.

Det tar 1-2 månader från smittotillfället tills symptomen börjar komma. Kondylom behandlas bara om vårtorna är fula eller ger besvär.

Hiv: kan överföras via blod, sperma, bröstmjölk och slidsekret. Hiv är även ärftligt.

Efter en till fyra veckor insjuknar man i något som liknar en kraftig förkylning. Infektionen går över efter någon vecka, men lymfkörtlarna förblir svullna, dock utan obehag. Hiv testas med blodprov.

Det finns inget botemedel mot hiv, men det finns effektiva behandlingar som bromsar sjukdomens framfart. Insjuknande och död i aids har minskat mycket i västvärlden.

Syfilis: har länge varit utdöd i Sverige, men nu har fallen börjat öka igen. Om syfilis inte behandlas kan sjukdomen efter 10-20 år leda till allvarliga skador i hjärna, hjärta, nervsystem, inre organ och skelett. Innan behandling fanns dog många som blev smittade.

Syfilis är en mycket smittsam bakterie som smittar om man kommer i kontakt med syfilissår.

Frida och Maria tog chansen

Maria och Frida var trötta på att alla kläder i butikerna såg likadana ut. De tog saken i egna händer och skapade sitt eget klädmärke.

Text: Ida Jansson
Foto: Morgan Asplund

För ett och ett halvt år sedan satte Maria Berger igång att förverkliga sin dröm. Drömmen var ett eget klädmärke, Marysoul.

I början hade Maria tusentals idéer om vad som skulle göras, men till slut bestämde hon sig för att börja göra byxor.

Till en början ritade Maria bara kläderna, eftersom hon aldrig tidigare sytt. Men så kollade hon på sina favoritjeans och bestämde sig för att det nog inte var så svårt att sy ett par jeans. Sagt och gjort, Marias första egendesignade jeans hade kommit till världen, och det hade gått förvånansvärt lätt.

Med vind i ryggen fortsatte designandet och syendet, och i våras kom Frida Virén in i bilden. Frida hade gått gymnasiet i Gävle, men var nu tillbaka i Uppsala, och hon hakade på Maria.

I SLUTET AV maj registrerade de Marysoul som ett handelsbolag, och nu hade de faktiskt ett eget klädmärke.

Men riktigt så enkelt är det inte. Bolaget ska finansieras, och för det behöver man en bra marknadsföring så att någon köper kläderna, och den har Maria och Frida tagit tag i nu.

De har fotat höstkollektionen och varit med på olika mässor, och de har redan fått in sina kläder i en butik här i Uppsala.

Drömmen är att till slut få en egen butik, med aktiviteter i. Till exempel vill de ha kvällsöppet för unga, med bland annat dj-kurser, syhörna och café.

Men vägen dit är hård, och mycket tid och energi går åt. Både Maria och Frida arbetar på dagarna, så nästan all deras lediga tid går åt till marknadsföring och framför allt till att sy upp plagg.

– Vi försöker hinna med så mycket som möjligt men ibland får vi sitta uppe och sy hela natten, som innan vi ska fota en kollektion, säger Maria.

Trots att Maria och Frida bor tillsammans och tillbringar mycket tid tillsammans bråkar de aldrig. Ibland tycker de olika, men de testar varandras idéer, och när de ser resultaten är de oftast överens om vad som blir bäst.

Maria och Frida gör kläder som de själva skulle vilja ha, och som de saknar i dagens utbud. De tycker att det redan finns så mycket kläder som bara följer normen, själva har de inte anpassat sig efter vad som verkar sälja bäst.

Framför allt är Marysoul alternativa urban- och streetkläder med speciella detaljer, och de gör aldrig två likadana plagg. De vill att man ska känna att kläderna man köper av dem är unika.

– Om man sytt ett par byxor åt en kille, kan man sy samma modell till en tjej, men då kanske man lägger till några snygga detaljer eller mer mönstrade material, säger Frida.

BÅDE MARIA OCH Frida tycker att det är viktigt med kläder, att de speglar ens personlighet och kan ge självförtroende. Med varje Marysoul-plagg kommer en liten amulett, som de kallar Funk Booster. Det kan vara till exempel ett mobilsmykke eller något annat som ska påminna den som bär kläderna att ta vara på chanserna i livet och vara stolt över den man är.

– Vi vill peppa folk att våga ta chansen, det finns så många som vet vad de vill men inte riktigt vågar. Vi hade inte varit där vi är nu om vi inte vågat ta första steget. Tror man på något så funkar det oftast, säger Maria.

Namn: Frida Virén (bilden högst upp) och Maria Berger

Ålder: 18 och 19

Bor: i Uppsala

Gör: Streetkläder för egna märket Marysoul.

Hemsida: marysoul.webb.se

Folk

Hej ungdom!

Johanna Wärnsberg, Emma Thillman, Leila Malmefjäll är pr-gruppen.

Foto: Dena Eidi

NAMN: Johanna Wärnsberg
ÅLDER: 18 år
GÖR: Är pr-ansvarig för Rockfesten 18 november i Missionskyrkan.

Vad händer på Rockfesten?

– Det kommer 12 till 14 band, bland andra Apoteket Apan, Jeniferever och Fornicators. Hela listan finns på rockfesten.tk, och så blir det fikaförsäljning i samarbete med Ungdomens Hus och lite annat att göra, till exempel en hörna där man kan trycka sin egen t-shirt.

» Det ska bli bättre än någonsin

Varför jobbar du med Rockfesten?

– För att det är roligt och så är det en klasskompis till mig, Gabriella Hammarrin, som organiserar det. Det tar inte så mycket tid heller. Jag tror det blir bättre om unga arrangerar för unga. Man vet ju själv vad man tycker är en kul kväll och vad andra gillar.

I år är trettonde gången – olyckstallet. Nervös?

– Nej, det ska bli bättre än det någonsin varit. Och ju mer folk det kommer desto bättre.

Hej byråkrat!

Text: Artur Wolgers

Foto: Uppsala kommun

Namn: Kenneth Holmstedt
Ålder: 57 år
Bor: Västerås, men har en lägenhet i Uppsala
Gör: Stadsdirektör
Övrigt: Före detta elithockeymålvakt.

Vad gör en stadsdirektör egentligen?

– Stadsdirektören är kommunens högsta tjänsteman. Jag arbetar med kommunens ekonomi, stadens utveckling och är ledare för Kommunledningskontoret. En stadsdirektör arbetar också väldigt nära politiken. Under de åren jag har jobbat har jag fokuserat på att få ekonomin i balans, bygga fler bostäder, sänka sjukskrivningsantalet i kommunen, näringslivsfrågorna med mera.

Kommer du i kontakt med mycket ungdomar på jobbet?

– Nej, alldeles för få. Jag kommer mest i kontakt med ungdomar privat eftersom jag är aktiv i föreningslivet. Jag läser mycket om trender och sådant med fokus på ungdomslivet.

Vad är det roligaste med ditt jobb?

– Att det är så omväxlande. Jag tycker också om att arbeta i en offentlig sektor eftersom det man gör berör så många. Ser också helheter och

samband mellan verksamheter som berikar, det man kan kalla helikopterspektiv. Uppsala kommun är också den mest fantastiska kommunen att arbeta i. Den växer så det knakar.

Vilka möjligheter har den som inte fyllt 18 år att påverka kommunen?

– Genom politik, föreningsengagemang och genom att engagera sig själv och ihop med andra. Stå upp för hur viktigt det är att agera. Kort sagt, agera och ta ansvar.

Tävlingspoesi

På Kulturnatten fick den som ville skriva egna dikter i Tjejjouren Slussens sköna soffa i Slottsbacken. Här är några av bidragen. Tjejjouren hittar du på www.tjejjourens.lussen.se och 018-148 148.

cactus lime
Hej

jag tror att du och jag
har blivit lite som de där små fläckarna
på tapeten

men jag skulle aldrig kunna utveckla min teori närmare i din
närvaro för
du skulle skratta & säga mitt namn & skaka på huvudet
och då skulle jag ju gråta igen

Ulrika Nettelblad

Min Svalding!

Han är snäll
min Svalding
Han är cool
min Svalding
Han är härlig
min Svalding
Jag är glad över att han
är min Svalding

Elmira Chankidze
(Sussimom heter Joyce
Röjstads)

Natten var djup som en brunn.
Fullmånen lög och stjärnorna tindrade
En doft av hösten rullade in som vågor
Mina näsborrar och jag tänkte!
Om jag skulle fick spara en doft
en burk skulle jag spara din
Jag skulle öppna burken varje gång
jag sknade dig
Varje gång din bild duk upp bakom
min ögonlocke
Men så fann jag mig själv i verklighet
och fortsatte vänta på att
få andas in dig.

Jin Mustafa

Lumpen

VILL MODER SVEA HA DIG?

Färre och färre gör värnplikt. Word beslöt att ändå ta **ett grepp om lumpen**. Vi följde med på övning med några av de som får. Vi snackade med **några som vill**, och vi skriver om hur det är **att inte vilja**.

Lunchen avslutas lämpligen med en omgång badminton. Många tjejer gör lumpen i sensorkompaniet. Fienden kan komma varifrån som helst – även från nyponbuskarna.

Foto: Mårten Markne

Vi är på Väddö skjutfält där sensorkompaniet från Luftstridsskolan i Uppsala håller en av sina övningar. Sensorkompaniet är en del av flygvapnet som jobbar med att "hålla flygplanen i luften" genom att förse dem med radarbilder. Ett nytt system som är anpassat för insatser

utomlands håller just nu på att utvecklas och mycket av övningarna handlar om det.

På den här övningen deltar 220 soldater. 50 är där för sin sista övning innan muck och för resten är det den näst sista övningen. Man har skapat ett internationellt scenario. Man befinner sig just

nu i Woodland där utlandsstyrkan ligger under hot. Det är många uppgifter och sysslor som måste utföras under en sådan här övning. Radarmasten som tar radarbilderna vaktas av bevakningssoldaterna som grupperar kring den och skyddar den ifrån alla slags hot som skulle kunna dyka upp från skogen och Östersjön.

Mikael Roderblad och Daniel Eriksson bor i tält där värmeaggregatet surrar sövande. Ska man stillastående vakta en radarmast i höstkylan under flera timmar behövs rejält med kläder. Snuskburkarna diskas rena från stuvade makaroner och falukorv. Hjälmlöst går också bra.

Stabs soldaterna måste hålla koll på var alla plutoner är och vad de gör. Sambandssoldaterna ser till så att de har kontakt med alla genom tjuvlyssningssäkrad telefon och fax.

Att soldaterna får i sig energirik mat är viktigt. Åtta kockar arbetar i princip dygnet runt med att laga fyra måltider per dag till 275

personer. Det tillreds vanlig mat, veganmat och fläskfri mat för muslimer.

Just här på Väddö har soldaterna haft tur. Deras camp, där de sover och äter, har blivit placerad i ett hus. I vanliga fall brukar man tälta i skogen. Vissa bor ändå i tält, där värmeaggregat gör det lite behagligare. Och toaletten ligger naturligtvis i skogen.

När man ser soldaterna i aktion under slutet av sin uttryckning så blir man förvånad över hur vardagligt och bekvämt allting verkar. Under lunchen när det är lugnt kan de till och med ta sig tid att spela lite badminton.

Therese Gustafsson

» Fienden kan komma
 var som helst ifrån
 – även från nypon-
 buskarna.

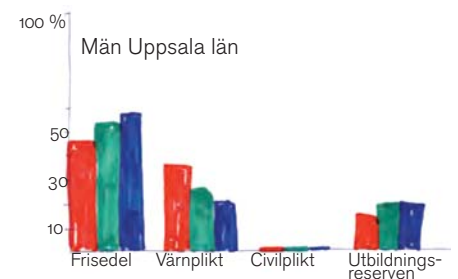
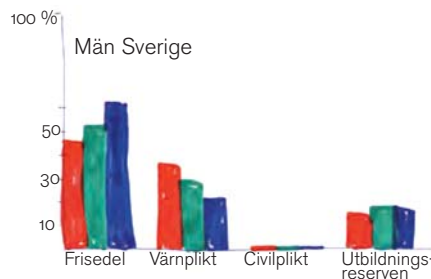

Det kan se slabbigt ut, men hygienkraven är höga för militärkockarna. Sjukvårdarna Robin Kahlbom och Anders Bergqvist fick ägna en del av dagen åt att bända bort en sten. Schäfern Gripen tillbringar nätterna i en hundkoja av granris i skogen. Respektingivande vapen, trevliga soldater.

FÄRRE GÖR LUMPEN

Ungefär hälften av de som mönstrar varje år får frisedel. Det gäller både män och kvinnor. Andelen kvinnor som får göra lumpen är ändå större än andelen män eftersom färre kvinnor hamnar i utbildningsreserven.

● 2003 ● 2004 ● 2005

Att mönstra är lumpen

DU SKÖT MIG inte alls! Jag hoppade undan precis när du sköt och kulan missade!" När jag var liten var det standardsvaret så fort någon försökte hävde att min tid i leken var över och att jag lydigt skulle lägga mig på marken.

Efter några sekunders tjafs struntade jag i deras anklagelser och sprang mot närmaste buske samtidigt som jag sände iväg en skur av kulor från min futuristiska plastpistol som blinkade frenetiskt. Den här undanmanövern var vanligt förekommande och accepterad bland all. Därför var min osannolika bullet-dodge glömd på en nanosekund och striden återupptogs med samma intensitet.

SOM NI SÄKERT förstår är mina dagar som elit-soldat sen länge förbi. Därför kände jag en oerhörd ångest den dagen jag hoppade på bussen som skulle föra mig till mönstringen i Täby och om livet skulle ta en grym vändning, vidare till armén. En tröst var att jag hamnat på samma buss som en gammal polare, även om han var exalterad över hela tvångsproceduren och på fullaste allvar övervägde att tjänstgöra. Väl framme möttes vi av vår nattportier Herje, en mager kille iförd ett enormt basketlinne, med axelångt blont hår och en prilla stor som en biljardboll. Inget army material om man säger så, och det lugnade mig faktiskt på något vis.

På natten låg jag och vred mig i vändor, jagades i drömmen av en hel pluton av grönkädda män och allt jag hade att försvara mig med var min gamla plastpistol, där batterierna sjöng sin sista vers.

MORGONEN KOM OCH vi infann oss i källarvåningen av en väldigt statlig byggnad. Min vän sattes på ett psykologmöte medan jag blev beordrad att göra en mätning av muskelstyrka och diverse rutinundersökningar.

Några timmar senare, efter att ha intagit den mest oaptitliga Carbonaran i mitt liv, fann jag mig själv sittandes i väntrummet utanför psykologen tillsammans med ett gäng andra "sökande". Som jag sitter och tittar på pappret med det förödmjukande resultatet av mitt muskeltest kliver en kille in i rummet. Han har något bekant över sig. Han slinker lite snabbt ner i en fätölj och har kepsskärmen nästan nere vid hakan.

Som man gör i väntrum började jag lite obemärkt glo, plötsligt faller poletten ner och jag inser att det faktiskt är Darin som försöker sig på nån inkognitoroll. I ärlighetens namn blev jag faktiskt lite exalterad när jag insåg att jag satt i samma väntrum som en kändis i form av Darin. Den fascinationen försvann snabbt då jag *insåg* att jag satt i samma väntrum som en kändis i form av Darin.

TYST BAD JAG för mig själv att han inte skulle hoppa upp på bordet och dra av en dålig version av *Thriller* när en dam kom och ropade upp hans namn varpå han försvann lika snabbt som han kommit.

Efter att ha övertygat min rumänskt härstammande psykolog med olika vita lögner om mina tvångstankar, mina "psykologiska men" och mina sjukliga auktoritetsproblem, fick jag till slut min efterlängtade frisedel. Jag var home free!

Med lätta steg klev jag återigen på bussen som fört mig till detta onda ställe och återsåg min busskompanjon. Han hade blivit antagen som Norrlandsjägare och har sina 10 månader efter gymnasiet spikade med sysselsättning. Själv tänkte jag på hur jag förmodligen kommer skeppas rakt ut i arbetslösheten för att börja jakten på jobb med minimilön.

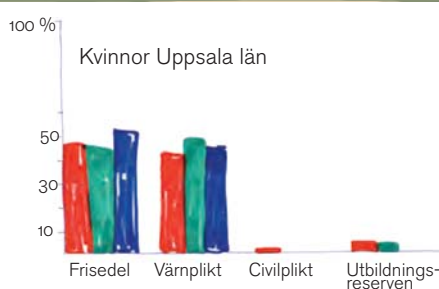
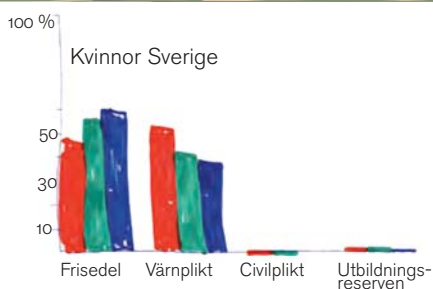
Och vet ni vad... jag kunde faktiskt inte vara lyckligare.

Niklas Wahlqvist

niklas@word-uppsala.se

I ärlighetens namn blev jag faktiskt lite exalterad när jag insåg att jag satt i samma väntrum som Darin.

KVINNOR VILL HA VAPEN

Kvinnor från Uppsala län har större chans att få göra lumpen än kvinnor från Sverige som helhet. Väldigt få mönstrande väljer vapenfri tjänst, i princip alla kvinnor som mönstrar vill göra lumpen med vapen.

Källa: Pliktverket

Lumpen

En gör lumpen för tredje gången – bara för att det är så roligt. Ett par andra vill göra lumpen – fast de **inte är tvungna**. Möt **Tor, Charlotta och Josephine** från Uppsala.

Det är inte några pickadoller som lockar mig.

Foto: Tor Johnsson

Tor Johnsson från Uppsala gör lumpen för tredje gången, denna gång som fotograf på tidningen Värnpliktsnytt.

Vad är det med lumpen som är så kul egentligen?

– Att man kan lära sig en massa grejer helt gratis, och det bästa av allt, för både mig själv och samhället i stort, är att man tvingas ihop med folk som man normalt inte umgås med. Man får ett ganska bra perspektiv på livet och på hur olika människor ser på olika saker.

Så det är inte pistolerna som lockar?

– Det är definitivt inte några pickadoller som lockar mig.

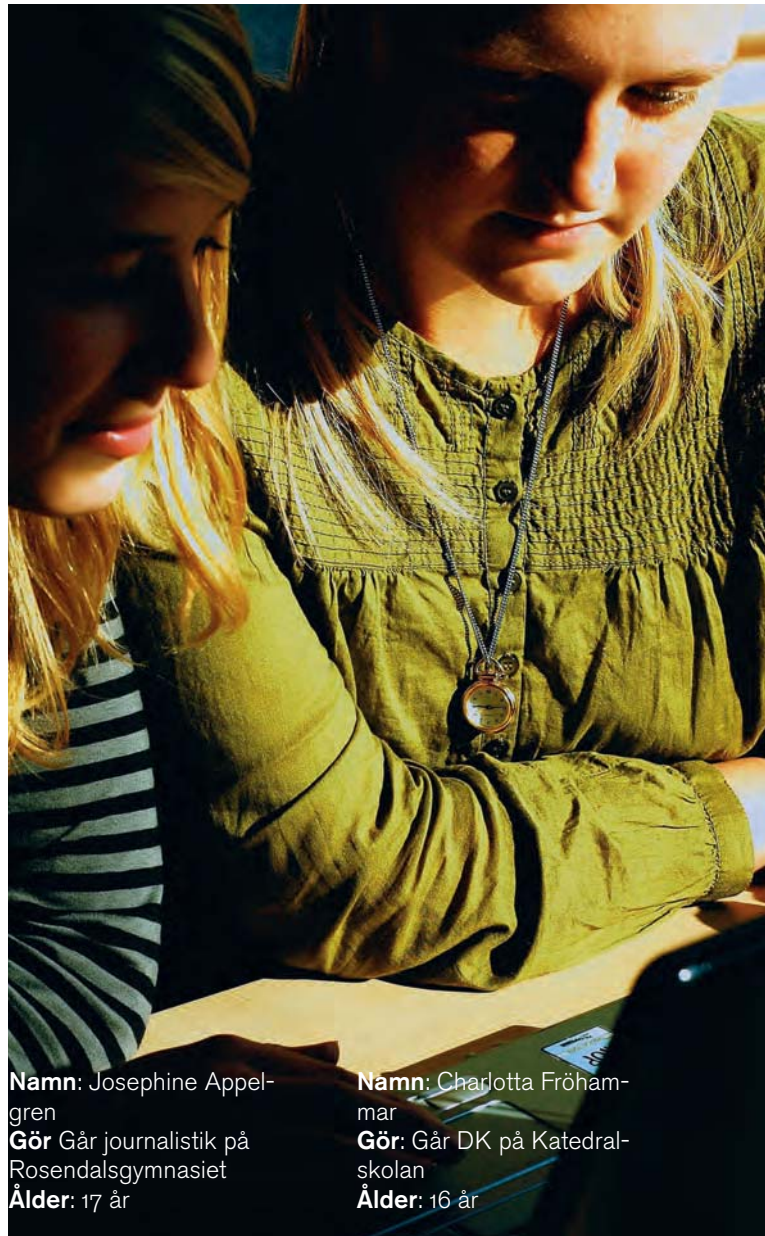
Får man verkligen göra lumpen mer än en gång?

– Ja, det är ju väldigt, väldigt ovanligt att göra lumpen mer än en gång. Det var jag och en annan kille som kom på det tillsammans, men förutom honom så vet jag faktiskt ingen. Det kostar ganska mycket pengar att ha mig så här hela tiden, men så länge det finns intressanta tjänster så skulle jag kunna tänka mig att fortsätta.

Kommer du någonsin att lägga av med lumpen?

– Det är ju samma åldersgrupp som gör lumpen hela tiden så när jag blir tillräckligt gammal så kommer det att kännas väldigt konstigt. Men än så länge så tycker jag det går bra, så ett par år till kanske. Om jag får!

Tobias Petersson

Namn: Josephine Appelgren

Gör: Går journalistik på Rosendalsgymnasiet

Ålder: 17 år

Namn: Charlotta Fröhammar

Gör: Går DK på Katedralskolan

Ålder: 16 år

VAD BETYDER...

Värnplikt: Sverige har sedan 1901 allmän värnplikt för män. I praktiken inkallas ungefär 30 procent av de värnpliktiga till grundutbildning.

Civilplikt: ett vapenfritt alternativ till lumpen. Alternativen som finns är ställverksrepara-

tör i Porjus, kraftverksreparatör i Jokkmokk och kraftledningsreparatör i Åsbro. Man kan inte längre göra civilplikt som brandman eller liknande.

Utbildningsreserven: de som inte skrivs in till värnplikt eller civilplikt placeras i utbildningsreserven och kan kallas

in om regeringen beslutar att förbereda Sverige för krig.

Ej uttagen/Frisedel: man anses inte lämplig att göra vare sig värnplikt eller civilplikt.

Vapenfrihet: Den som "har en sådan allvarlig personlig övertygelse rörande bruk av vapen mot annan att den är

oförenlig med en tjänstgöring som är förenad med bruk av vapen" har rätt att göra vapenfri tjänst. Man kan ansöka om vapenfrihet när som helst, även om man redan börjat göra lumpen med vapen.

Alla vapenfria gör civilplikt. Man kan göra civilplikt utan

Tjejer blir mest ifrågasättande. "Ska du verkligen göra det" är en vanlig reaktion.

Trots att det fortfarande är flest killar som tänker göra lumpen så finns det även många tjejer som funderar på det. Charlotta och Josephine är två av dem.

Varför vill du ligga i lumpen?

J: Det skulle vara en bra erfarenhet som jag sedan skulle kunna använda till mina meriter. Sedan är det en kul grej och roligt att se hur det är.

C: Jag tror att systemet där passar mig som person. Sedan är det roligt att prova en ny lite annorlunda grej. Sedan tror jag att det är bra att göra något efter gymnasiet och kanske möta sig själv. Man sätts under många fysiska och psykiska utmaningar som självklart kommer leda till något.

Hur reagerar omgivningen när de får höra dina planer?

C: Tjejer blir mest ifrågasättande. "Ska du verkligen göra det" är en vanlig reaktion.

J: Eller så tycker de att det är lite coolt, eller tvärtom. "Krig, ska man göra det?"

C: Det folk glömmer bort är att försvaret inte bara krigar och försvarar landet, utan de rycker ju också ut och hjälper vid katastrofområden.

Hur tror du att det blir som tjej i lumpen?

C: Det beror helt på hur man hamnar. Vissa hamnar bara med tjejer. Men det är roligt. Alla är ju där på samma villkor.

J: Sedan har systemet utvecklats och fortsätter utvecklas, tjejer och killar är olika.

C: Man arbetar ju tillsammans så alla känslor

Text: Therese Gustafsson
Foto: Morgan Asplund

som kan uppstå mellan tjejer och killar försvinner.

J: Det är bra med lumpen också, man lär sig samarbeta men det är säkert påfres-

tande.

Vilken sorts tjänst skulle du vilja göra?

J: Ingen aning, det finns så himla mycket.

C: Jag gjorde testet på lumpen.nu. Då blev jag sjukvårdare en gång och skyttesoldat en annan. Jag passar nog inte framme i leden eller som jägare. Mer något stillsamt i bakgrunden men ändå med på ett hörn. Marinen verkar skitkul också.

Varför tror du att du fick det resultatet?

C: Skyttesoldat vet jag inte. Jag tror jag kan ha koll på situationen. Jag skulle klara av det. Man måste göra det.

Josephine blir nyfiken på testet och får möjlighet att göra det. Testet säger att hon blir sjukvårdare.

Reaktion?

J: Det är otäckt med människor som blöder. Men man kanske lär sig, kan tänka mig att ta hand om folk. Jag tror resultatet på testet beror på fysikfrågorna mest. Där ligger jag kanske inte på topp.

Ni är inte rädda för att behöva rycka ut?

C: Även om man skulle behöva rycka ut så är man under FN:s beskydd om man skulle vara i utlandsstyrkan.

J: Självklart kan det vara farligt.

C: Men ändå en upplevelse som stärker en som person.

TJEJER I LUMPEN

För tjugosex år sedan fick tjejer möjligheten att utföra militär utbildning i flygvapnet. Det dröjde ända till 1989 innan det var tillåtet för tjejer att genomföra lumpen på vilken tjänst som helst.

Som tjej gör man lumpen under exakt samma förutsättningar som killarna. Som tjej måste man först ansöka om att få mönstra, men vid mönstringen ställs tjejer inför samma fysiska och psykiska provningar som killarna gör.

Enligt lumpen.nu håller försvarsmakten på att utveckla sin verksamhet så att kraven kommer att passa både tjejer och killar, men det betyder inte att kraven kommer att bli lägre.

Rädsla för sexuella trakasserier kan vara en orsak till att vissa tjejer inte vågar göra lumpen. Men det ska inte förekomma. Alla ledare inom försvarsmakten måste genomgå en viss utbildning och i varje förband finns det två rådgivare om problem skulle uppstå.

Duschar är också sådant som kommer upp som skrämmande för tjejer. Men tjejer har rätt att kräva antingen en egen dusch, ett draperi eller egna duschtider.

I Uppsala är det just nu 17 tjejer som ligger i lumpen av totalt 273 soldater. Det är fler än förra året.

För mer information gå in på lumpen.nu/tjej

Therese Gustafsson

att ha fått vapenfrihet, men om Sverige hamnar i krig kan man då tvingas använda vapen. Denna risk finns inte om man fått vapenfrihet.

LUMPA PÅ NYTT SÄTT

I år förändrades värnplikten så att i princip alla värnpliktiga gör lumpen i elva månader. Efter det kan man göra en tredje, frivillig,

termin där man utbildas för internationella insatser. Den tredje terminen är man anställd med lön.

Den som redan blivit uttagen till värnplikt kan också söka internationell tjänst, även om man vid mönstringen säger att man inte vill göra internationell tjänst. Efter den tredje terminen kommer man att genomföra en internationell insats eller stå

i beredskap som anställd under viss tid, med ett tvåårigt kontrakt, eller med en så kallad villighetsförklaring, som innebär att man kontaktas när Försvaret ska skicka en styrka till utlandet.

Källor:
sv.wikipedia.org, lumpen.nu, Civilpliktsrådet, Pliktverket.

Hon tänkte bara på sitt liv

Hon satt där. Trygg och ensam i sitt rum. Framför datorn, hon hade bestämt att krönikan skulle bli klar under den kvällen. Längre tid kunde hon inte få på sig. Det var så omöjligt svårt att överföra orden från huvudet till den halvtomma blålysande skärmen. Ännu en uppgift som aldrig kommer att bli klar, tänkte hon.

Att det ska vara så svårt att för en gångs skull få något gjort.

EN DJUP SUCK av besvikelse tränger sig fram från maggropen och ut genom munnen. Hon vrider på huvudet 80 grader och tittar på sängväggen. Den är täckt av alla möjliga saker. Affischer, snygga tygbitar, foton, tidningsurklipp och allt annat som hon tycker om att ha på väggen

Men det är inte så lätt att fånga något budskap från den. Det finns så många val av små, fina budskap att alla tillsammans bara smälter in i varandra och resulterar i en gigantisk klump av färger. Färger som annars kunde få upp ens ögon och sätta fast sitt lilla omtänksamma meddelande på samlingen av resten av ens kunskaper. Det är lite synd.

SÅ NU STÅR väggen där, klädd i lager efter lager och förvirrad. Precis som hon själv.

Hon är full av så många tankar, så många känslor, så mycket energi och har så mycket att göra. Men ändå så blir det inget av något alls. Nästan. Lilla stora flickan är full av så många fina färger som bara önskar att de, åtminstone en eller två av dem, kunde flyga ut och täcka hela hennes syn med sin fina kontrast och bli en av de färger som hon ser med.

Men antalet är stort. Konkurrensen är kraftig. Ovissheten är stor. Så nu håller färgerna på att blandas med varandra och bilda en stor grå-brunaktig fläck inuti henne. Precis som väggen.

SÅ MYCKET ATT göra... så mycket som hon vill göra...

Det långa håret leker med axlarna och ryggen. Det måste få ett stopp tänker hon och reser sig upp i jakt på ett hårband.

Skärmen lyser fortfarande halvtom. Nu står hon där och tänker ungefär tusen tankar om sitt liv. Hennes blick passerar snabbt förbi tidningen som ligger där alldeles tyst på skrivbordet.

Hon tänker lite på den också. Den har inte hunnit bli läst sen i förgår då den flög in genom brevlådan och hamnade överst bland resten av tidningarna som hon planerat att läsa innan de blivit alldeles inaktuella. Men var är hårbandet som hon letar efter. Som hon ställde sig upp för.

Hon måste ju sätta stopp för hårets olägliga lek. Hon står upp. Tänker att hon måste sluta tänka så mycket på sitt liv om hon vill att något ska bli gjort. Tittar nu en gång till efter sitt hårband. Tittar snabbt förbi tidningen som fortfarande ligger på bordet.

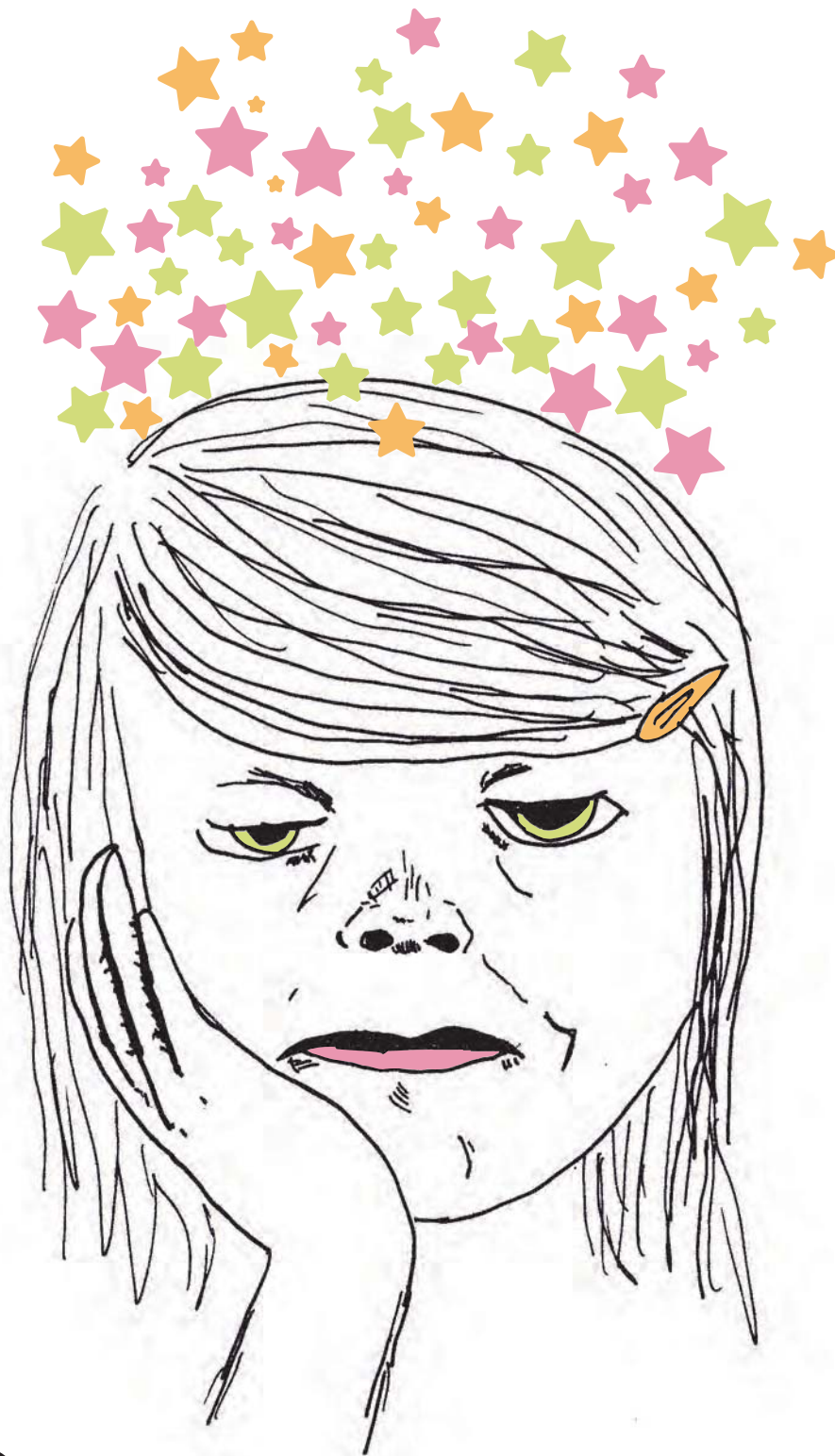
Och där. Hårbandet ligger ju precis där på tidningen. Att hon kunde missa det.

Dessa eviga tankar, när ska de lämna henne ifred? Om hon bara kunde ta en tråd och följa den till dess slut.

Tänk att ha den fantastiska koncentration förmågan och lära sig att ta ett steg i taget. Om det ändå fanns någon som kunde se hennes oro, som hon så bra lärt sig att dölja bakom sin dagliga leende.

Om någon bara kunde vägleda henne. Om hon bara hade någon som kunde berättat för henne att hon har hela livet framför sig och inte behöver stressa för att hon inte hunnit läsa alla böcker av Kafka, eller Sylvia Plaths dagböcker än. Att hon måste ta det lugnare och inte oroas sig så mycket. Bara om...

MEN NU EFTER ungefär fyra och en halv sekund har hon tagit upp hårbandet och är på väg mot spegeln för att tysta ner sitt busiga hår. Sedan kommer hon att komma tillbaka och fortsätta jobba på krönikan och hon kommer att hålla tankarna i styr. För annars blir det inget gjort.

Så nu står väggen där, klädd i
lager efter lager och förvirrad.
Precis som hon själv.

År 2007 är ett stort år för en av Sveriges största historiska profiler – mannen som menade att även blommor har ett sexliv. Det är nämligen 300 år sedan Carl von Linné föddes. I Uppsala ska det firas ordentligt.

Konstverk av J.H. Scheffel 1739, Uppsala universitets konstsamlingar, foto Tommy Westberg.

Stina Zetterberg, 17 år.

Jag tror det kan bli väldigt roligt och man måste ge det en chans. Jag ska spela teater, det blir roligt och det kommer nog mycket folk också.

VAR MED OCH FIRA LINNÉ

Vad vet du egentligen om Linné mer än att han är gubben på hundralappen? Egentligen var han en nyskapare som bara var 21 år när han chockade forskarvärlden med att prata om växters sexualsystem. Han uppfattades som en ung, uppnosig rebell av de etablerade forskarna.

Varför inte på ett intressant sätt lära sig mer om denne man som bodde i samma stad som du gör, samtidigt som du har roligt med dina vänner?

Sätt in er i stämningen redan nu och börja sy på era 1700-talsdräkter, för 2007 kommer att bli en fest – och du, kungen och Silvia och hela världen är bjudna.

Den 23 maj 2007 skulle Carl von Linné ha fyllt 300 år. Eftersom han var bosatt

i Uppsala under en stor del av sitt liv så ska han få en födelsedag han sent skulle glömma – om han levt vill säga.

Firandet kommer äga rum i olika former av hyllningar till honom och hans arbete under hela året.

Själva jubileumsveckan äger rum 20 maj-27 maj. Den veckan kommer firandet att vara som mest aktivt.

På Vaksala torg kommer en scen ställas upp. På den kommer ett par olika föreställningar framföras. Unga och gamla dansare och japanska blomster- och hårstylister kommer tillsammans att skapa en stor gala-föreställning i Linnés ära.

En konsert med folkmusikgruppen Väsen, spelmannen Magnus Gustafsson och Olof Johansson, som är

världsmästare i nyckelharpa, kommer att fylla en av kvällarna. Då kommer man få bekanta sig med både Linnés favoritmusik och favoritdans, polska.

Och runt scenen kommer torget att förvandlas till en marknadsplats fylld med aktiviteter om ämnet hur vi förvaltar vår jord. Forskare kommer till torget för att på ett begripligt sätt lära ut bland annat om ämnet etnobiologi.

Vid Trädgårdsgatan kommer kärleken att spira. En festival med musik, teater och utställningar med inspiration från Linnés sexualföreläsningar kommer på ett fräscht sätt föras fram i regi av Reginateatern.

Det här är bara ett axplock av vad som händer under jubileumsveckan och året.

Detta händer

21-22/3

Morgondagens Linnélärjungar. Internationellt möte mellan gymnasister och unga forskare.

13/4-15/10

I Linnés fotspår. Fotoutställning av Mattias Klum. På Museum Gustavianum

20-27/5

Jubileumsveckan
Massor av evenemang i hela Uppsala, 1700-talsfest, konserter, och kärleksfestival

23/5

Grattis på 300 årsdagen, Linné!

Och mycket mer, kolla in

www.linneuppsala.se

Intelligens- poäng eller slöseri med tid?

Mina lärare har fått för sig att vi elever behöver bli mer bildade. Därför ska vi läsa fyra historiska klassiker. Två äldre och två lite modernare. Fyra böcker som kommer att utveckla oss alla.

Själv fick jag turen att läsa *Odysséen*, boken om krigaren Odysseus som sätts på prov av gudarna och får spendera ett par decennier hemifrån. Under tiden gör han bland annat ett besök i helvetet och får sina vänner förvandlade till grisar. Resten får ni lov att läsa själva.

Det konstiga var att efter att ha läst ett enda uppslag kände jag hur mina intelligenspoäng bara ramlade in. Nu skulle jag kunna gå omkring och säga något i stil med: "Jag drar paralleller med *Odysséen* när..." Och jag tror att det var lite av mina lärares mål med uppgiften. Att kunna utstråla intelligens tack vare en ynka bok, några ord på en rad. Hur sjukt är inte det?

Smärthet är egentligen ganska ytligt om man tänker efter. De äkta intelligenspoängen kan ju bara jag själv hålla reda på. Jag skulle

lika gärna kunna ha läst en kort sammanfattning av *Odysséen* och ändå kunnat gå omkring och dra paralleller och ge sken av att jag har läst boken

Därför skulle man kunna tycka att det är onödigt att ta sig igenom en påfrestande bok. Allt handlar om hur man framstår, att man läter, ser ut och verkar smart.

Men nu när jag faktiskt har läst hela *Odysséen* kan jag känna mig stolt över mig själv och anse mig vara lite smartare.

PÅ NÅGOT SÄTT ligger det ändå någon status i att ha läst en sjukt jobbig bok. När man sen kan dra nytta av att ha läst en sjukt jobbig bok, verka smart och diskret gå omkring och skryta, så finns det ju bara positiva konsekvenser efter den långa pina själva läsningen kan kännas som. För allting känns så väldigt bra när man har lyckats ta sig igenom den.

Så om du håller på att läsa eller har tänkt börja läsa någon gammal, krävande bok, ta ett djupt andetag och kör. *Odysséen* rekommenderar jag starkt.

På något sätt ligger det ändå någon status i att ha läst en sjukt jobbig bok.

CONTAINER

AV: Max Andersson

LÄST AV: Alva Hartman
"Å Treo vårt foster ringer från dödsriket, vad ska vi göra han tvingar mig att läsa högt hela natten."

Container är en bisarr seriesamling. Max Andersson gör det normala extremt med svart humor och cyniska liknelser. I *Pixy* ser vi Treo och Anginas värld. Där är mjölkpaketens text sanningen och den mest populära drogen heter Framtid. Samhällskritik i form av absurditet uttrycks i samtliga serier, inte minst i

bilderna. Det antingen maniska eller uppgivna uttrycket i karaktärernas ansikten speglar det ohållbara i samhället. Vårt och deras.

~~**JAG ÄR EN SÅN SOM BARA VILL LIGGA MED DEJ**~~

FÖRFATTARE: Fredrik Lindström

LÄST AV: Artur Wolgers
"Ja, Fredrik Lindström brukar väl vara rolig och lite finurlig så där", tänkte jag innan. För alla er som tänker så men som ännu inte har läst denna bok vill jag skicka ut

en varning. Det här är det värsta jag någonsin har läst. Fredrik Lindström har blivit alltför självgod och skildrar samhället och privatlivet, som han gjorde så bra i *Vad gör alla superokända människor hela dagarna?*, men på ett otroligt tråkigt och om möjligt drygare sätt. Jag läste bara klart den i hopp om att det skulle bli bättre.

SKIT I TRADITIONERNA

FÖRFATTARE: Leif Panduro
RECENTENT: Julia Molin
Genom mina bokläsarår hör det till ovanligheterna att

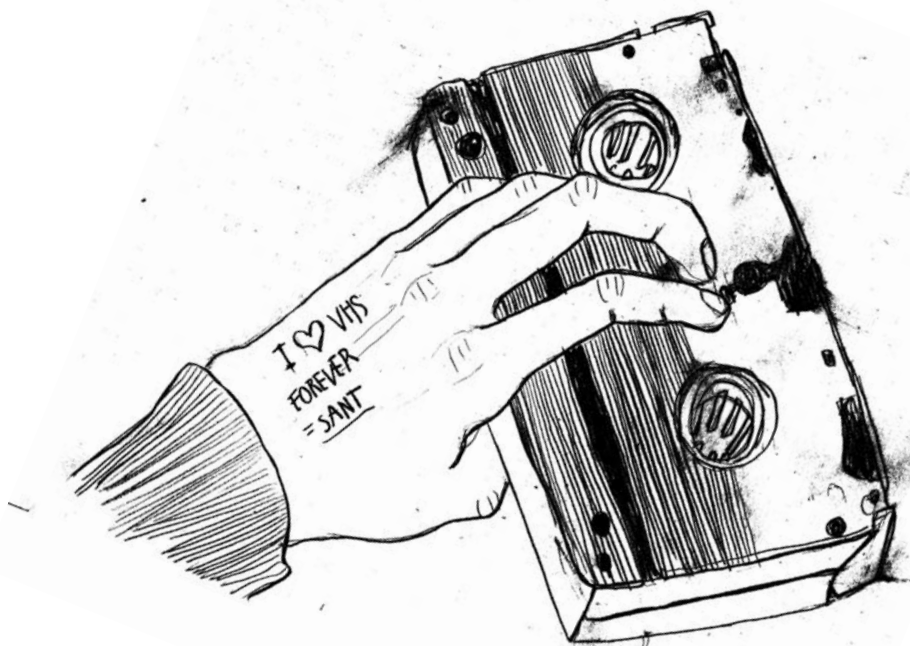
jag stöter på en så förträfflig bok som denna. Genom bokens ljuvliga språk får man följa 17-årige Davids berättelse om sitt liv, vilket för omvärlden tycks tämligen rubbat. David är utan tvivel en besynnerlig karaktär, en missförstådd pojke i Danmarks 50-tal, med svåra (men lustiga) tvångstankar. Boken skildrar hans tid på internatskola och mentalsjukhus, och i slutet är man så förtjust i honom att man önskar att boken och känslan man får av den aldrig tar slut.

Sett

Niklas Wahlqvist
niklas@word-uppsala.se

Ill: Julia Molin

Vhs, kom tillbaka allt är förlåtet!

Upplivede rätt nyligen en low i mitt personliga välmående och deklarerade då att jag skulle krypa in i mitt skal och kureras mig, både själsligt och fysiskt. Det låter djupt men i själva verket innebär det att jag inte lämnade soffan framför tv:n på flera dagar och konsumerade okristligt många torra mackor med lite questionable skinka. Ingen vacker syn säkerligen.

Mitt tyngsta vapen i denna kamp mot melankolins och sjukdomens allra lömskaste hejdukar (uppgivenhet och halsfluss) var återupptäckten av familjens samling av vhs-filmer. De hade städats undan för Gud vet hur många år sedan på grund av storleken.

EN VIDEOKASSETT HAR blivit något av en sägen. Det var inte länge sedan den var standarden för alla filmupplevelser ute i stugorna. Jag kommer till och med ihåg en tid då man fick med en relativt mo-

bil vhs-spelare när man hyrde sin kassett! Även om Movieboxen, som den hette, hade sin storhetstid långt före vår generation så var ju konceptet helt otroligt första gången man stötte på det.

Glad över mitt fynd, mestadels för att jag äntligen hade hittat en sysselsättning som skulle ta upp mycket av min tankeverksamhet, valde jag ut säkerligen ett tjog filmer som skulle bli min räddning.

En gammal Bondrulle varvades med en nostalgitripp till Disneyfilmernas värld, varpå en *Dödligt vapen*-rulle följde. Och i den stilen rullade det på när jag åt mig igenom en hel drös med filmer.

Och efter sisådär två tre dagar insåg jag till min förskräckelse att jag faktiskt tillfrisknat så pass i kroppen att det var svårt att rättfärdiga min frånvaro från skolan. Det var med ett gråtligt accepterande som jag lade tillbaka filmerna i garderoben.

EN FILMUPPLEVELSE I hemmet idag tillhandahålls nästan uteslutande av antingen en fil i datorn eller en dvd. Säkerligen är det förstnämnda den allra vanligaste varianten. Det tycker jag är synd.

Vhs-filmerna kommer nog aldrig att återfå sin forna glans, mestadels på grund av att alla trailers före och efter filmen retar upp folk till bristningsgränsen. Jag har insett att man kan använda den tiden till att göra sig ett utsökt snack och komma tillbaka till tv:n precis när förtexterna börjar.

Kanske förskönar jag bilden av denna plastkassett, kanske är jag naiv i min strävan att ge den en revival, men allt jag hoppas åstadkomma är att fler ska leta i sina förråd eller garderober, sätta sig framför tv:n och höra that sweet, sweet sound av maskinen som matar upp bandet på spolarna och sedan bara sköljas över av nostalgi. Inget mer, inget mindre.

Massvis med udda händelser avlöser varandra och en stor överraskning väntar.

Foto: SF

DEN ENFALDIGE MÖRDAREN

REGISSÖR: Hans Alfredson
SKÅDESPELARE: Stellan Skarsgård, Maria Johansson, Lena Nyman, Carl Billquist
RECENSENT: Morgan Asplund

För Sven har livet inte gett mycket gott. Sedan han var liten har han setts som en idiot på grund av sin harmynthet, men när hans mor dör efter en lång tids sjukdom blir det ännu värre. Sven tvingas att bli dräng hos den elake fabrikkör Höglund som har hela den lilla byn i ett järngrepp av psykologisk terror. Den enfaldige mördaren är en väldigt vacker och berättande film om ett tragiskt människoöde och personifierad ondska. En film som har en stor förmåga att beröra, bortom det vackra.

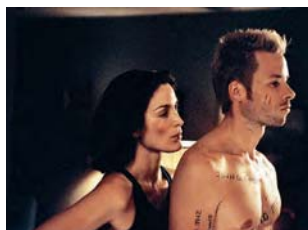

Foto: SVT

MEMENTO

REGISSÖR: Christopher Nolan
SKÅDESPELARE: Guy Pearce, Carrie Ann-Moss, Joe Pantoliano.
RECENSENT: Tobias Petersson

En nervkittlande och originell historia som utgår från ett slitet och ooriginellt tema; hämnd. Man vars fru blir våldtagen och mördad ger sig på egen hand ut på en vendetta. Enda kruxet är att han saknar närtidsminne. Allt han har till hjälp är en dossier full av anteckningar, de viktigaste har han tatuert in på sin kropp. Det är inte bara Leonard (Guy Pearce) som har svårt att hålla koll på vilka hans vänner respektive fiender är. En smart, sofistikerad film med ett av Hollywoods mest grymma, bästa och gripande slut någonsin.

Foto: Paramount

ROSEMARY'S BABY

REGISSÖR: Roman Polanski
SKÅDESPELARE: Mia Farrow, John Cassavetes
RECENSENT: Dena Eidi

En film som släcker din törst och tillfredsställer alla dina behov som ingen annan av specialeffektgenerationens avkommor. För här är en film som känns och som inte bara slösar bort en och en halv timme av ditt liv och sedan slänger ett fullt förväntat slut rakt i ansiktet på dig.

Rosemarys baby är baserad på en roman med samma namn av Ira Levin och regisserad av den omtalade Roman Polanski. Det är 60-tal, färgrika miljöer, en schysst våning i New York och världens sötaste Mia Farrow i snygga klänningar.

Rosemary och Guy är nygifta och har precis flyttat in i våningen, tidigare bebodd av en gammal kvinna. Den idylliska bilden av det blivande föräldraparet varar inte länge då Rosemary drabbas av fruktansvärd värk och nattliga mardrömmar samtidigt som Guy börjar tvivla på förhållandet. Massvis med udda händelser avlöser varandra och en stor överraskning väntar både publik och huvudpersoner. Den bara måste du ta del av.

Foto: Triangelfilm

THE SQUID AND THE WHALE

REGISSÖR: Noah Baumbach
SKÅDESPELARE: Owen Kline, Laura Linney, Jeff Daniels
RECENSENT: Julia Molin

1985. Familjen Berkman består av den misslyckade men mycket självgode författarpappan och den till hans förskräckelse nypublicerade författarmamman, den förstfödde sonen med sin far som idol och hans lillebror med fler särdrag än de flesta 11-åringar ("suck my dick, assman"). Och sedan skiljer sig föräldrarna. Och allas världsbilder raseras.

Filmen skildrar hur livet utvecklas för familjemedlemmarna, hur barnen väljer sida och hur alla slutligen tvingas till insikt på ett eller annat sätt. Det är för mig ofattbart hur man kan göra en så utmärkt film. Karaktärerna och dialogerna är så gjutna att jag vill fria till Noah Baumbach, och allt från soundtrack till miljöer gör inte direkt denna önskan mindre påfallande.

Filmen är extremt rolig och bidrar med schysst 80-talsstämning. Skådespelarna är dessutom exemplariska, särskilt lillebroderns rollprestation är imponerade med tanke på hans unga ålder. Det är lätt en av de bästa filmer jag sett och antagligen aldrig kommer lyckas nota sönder eftersom den är så vansinnigt briljant.

» Ramones är så mycket mer än bara ett t-shirttryck.

TIGER LOU

ALBUM: Is my head still on?

HÖRT AV: Niklas Wahlquist

Om jag skulle bli tvingad att lyssna på en enda skiva 24/7 resten av mitt liv, skulle jag tveklöst välja denna. Skivan är den mest spelade i min samling.

Tiger Lou, eller Rasmus Kellerman som han egentligen heter, levererar på sin första fullängdsskiva en samling låtar som alltid träffar rätt. Dagar av djup depression, rastlösa timmar eller dagar då jag inte kan bli mycket mer tillfreds med mig själv, den här skivan har brukats vid alla dessa tillfällen.

Skivan har generellt en lite dämpad, lätt melankolisk ton över sig även om en låt som *Last night they had to carry me home*, som handlar om en överföriskad kväll, blir lite tragikomisk i sin ångestfyllda text. Rasmus Kellerman spelar faktiskt alla instrumenten själv på skivan, även om han numera har ett "kompband" som är lika stor del av Tiger Lou.

Is my head still on? är en skiva för den som vill upptäcka en av Sveriges bästa singer/songwriters och som vill ha en skiva som bäst lämpas på mp3, då cd:n snabbt blir nött.

50 HERTZ

ALBUM: Music intended for the occasion of killing your son EP

HÖRT AV: Artur Wolgers

Music intended for the occasion of killing your son EP är svenska 50 Hertz (sjuannmaband med medlemmar från Slagsmålsklubben) mest välgjorda EP innehållande sju klassiker. Här svallar en rejäl blandning känslor och man kan inte undgå att bli berörd.

Här finns både samhällsskildrande låtar som *IntergriII*, *Kärleken är blind* och *Svält din son till lydnad* blandat med både fantastisk blip-blop och mer eftertänksamma spår för den som gillar att tänka. Mest experimentellt blir det i den avslutande instrumentallåten som är en elektronisk topp i musikens historia.

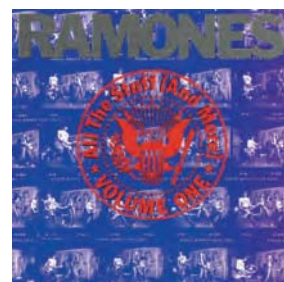

KINSKI

ALBUM: Alpine static

HÖRT AV: Morgan Asplund

Alpine static är ett minst sagt lekfullt album, som lever av och vidgar fantasin hos sina lyssnare. Med hjälp av ett virrvarr bestående av tunga och mjuka gitarriff över och om varandra så lyckas amerikanska Kinski att med denna platta få elgitarren att kännas levande, som ett instrument som kräver sin plats och inte behöver något annat för att framtvunga en reaktion hos lyssnaren. Idéerna kanske inte är nya eller fräscha (skivan är från 2005), men de framförs med en oerhörd säkerhet vilket bidrar till en grym platta.

THE RAMONES

ALBUM: All the stuff and more Volume 1

HÖRT AV: Tobias Petersson

Med Ramones vet man vad man får: enkel, snabb och rolig punkrock rakt igenom som sätter sprätt på åtminstone mina ben. På All the stuff and more Volume 1 hittar man inte bara Ramones debutplatta *Ramones*, vilken också råkar vara bandets bästa, utan också några outgivna demoversioner från samma skiva, samt också mångfalden av deras bättre låtar hela karriären igenom. Inte bara en grymt bra skiva, utan också ett bevis på att Ramones är så mycket mer än bara ett t-shirttryck.

Vad gör alla tjejer om dagarna?

Jag har alltid smugit med hur länge jag spelat gitarr eftersom jag inte vågat visa vad jag kan. Jag har alltid lagt mig under min egentliga nivå. När jag nu för första gången verkligen har vågat spela solon låter det riktigt svängigt.

VARFÖR HÄMMAR JAG min utveckling? Kanske för att jag inte förväntas vara bra eftersom jag är tjej. I gymnasiet gick jag en musiklinje och hade elgitarr som huvudinstrument, det underliga var att jag i en hel termin fick gå akustisk gitarr.

Det som gör det ännu underligare är att det fanns ett tufft killgäng som alla också spelade gitarr, ingen av dom behövde på grund av resursbrist gå akustiskt. Jag pratade här om dagen med en tjej som hade varit med om precis samma sak, på grund av pengabrist så fick hon också spela akustisk gitarr, medan de tuffa killarna fick spela elgitarr. Men hon kom från en helt annan ort, andra sidan landet, så nog handlar det om mer än bara pengabrist!

HELA SAMHÄLLET SYN på hur vi ska uppföra oss och indelandet i de båda könen

föder massor av krav och tvång. Vi tror ofta att vi kommit långt i jämställdhetsarbetet, men så särskilt mycket har inte hänt för tjejers möjligheter inom musiken de senaste 50 åren.

Det finns fortfarande klassificeringar som "tjejband". Och vad är själva skillnaden mellan ett så kallat tjejband och ett band? Jo, könet. Men om man läser mellan raderna så finns det mycket annat som vi tror skiljer ett band från ett tjejband.

VILKA STORA "TJEJBAND" känner vi till? Inte många och dom vi känner till handlar till stor del om att vara sexig, till exempel Destiny's Child, Atomic Kitten och The Supremes. Det är inte lika många som känner till band där kvinnor också spelar instrument som till exempel Drain, Misdemeanor och Nursery Rhymes. Det är inte kvinnliga musiker vi känner till utan kvinnliga sångerskor. Det kanske beror på att om man tar tag i ett instrument så blir man kraftfull, man kan något.

Om man är sångerska ses man mer som ett objekt och någon som ska vara "fin". Att kliva in och ta för sig med den

råa kraft som det blir när man spelar är något en kvinna inte traditionellt ska göra i vårt samhälle. En sjungande frontkvinna står där för andra medan en musiker gör någonting för sig själv på ett annat sätt. En kvinna ska gärna ses som passiv medan det är mannen som skapar.

Och hur ska man göra för att förändra den här situationen? Jag tror det krävs slit och mycket ork. Sânt man kanske inte heller kan uppåtda alldeles själv. Hade jag träffat den här tjejen som varit med om samma sak som jag, hon som också blev hänvisad till att spela akustiskt, redan i gymnasiet och vi hade börjat prata om det då hade vi kanske båda insett att det inte stod rätt till och att vi var tvungna att agera! Vi kanske hade bildat band, vågat spela och visa att vi kunde.

DET GÄLLER ATT avväpna hela musikgrejen, börja prata och våga erkänna vad man kan och vad man vill. Det finns många duktiga kvinnliga musiker, nu är det bara att se till att vi blir fler och att det öppnas ställen och scener där kvinnor har samma tillträde som män. Och inte minst att tjejerna redan i skolan ges samma möjligheter som killarna.

Hej demoband

Billies kontraster

Text: Morgan Asplund
Foto: Dena Eidi

Det är sen eftermiddag. Regnet som regerat över Uppsala ända sedan jag först satte foten på stadens gator, har börjat avta. Jag har precis satt mig på Hugos café, det är här jag ska träffa Billie Lindahl.

Jag ser mig omkring i den sunkigt belysta, men samtidigt färgglada lokalen. Snart är Billie på plats, och vi påbörjar intervjun.

Den första frågan skriver jag ner i mitt block, och Billie läser den högt från papperet:

När började du spela musik?

– Intresset för musiken började ta fart när jag var ungefär sju, då hörde jag *Bo-*

hemian Rhapsody med Queen, nästan av en slump, det var där det började. Efter det så blev jag väldigt fascinerad av musik, sedan har det här med att göra egen musik kommit naturligt.

Var kommer musiken ifrån? Vilka av dina egna tankar och känslor finns i den?

– Texterna i mina låtar fungerar som ett slags komplement till det som inte riktigt får plats i resten av musiken.

– Kontraster tycker jag är ett nyckelord i min musik, eftersom musiken är väldigt vän så är texterna ofta mörka. Vilket fyller en funktion rent estetiskt samtidigt som jag får skriva om de sa-

ker jag känner att jag behöver skriva om.

Vad betyder livespelningar och vilka känslor frambringar de?

– Att spela live innebär illamående-känslor, hålla tillbaka kräkreflexen, fråga sig själv varför man håller på med musik. För att sedan efter att ha genomlidit allt komma ihåg varför man gör det. Så att efter en genomförd spelning få positivt gensvar ifrån sin publik är naturligtvis en riktig kick. Sen får det mig ibland att känna att det finns en mening med min musik, förutom att den betyder väldigt mycket för mig själv.

BILLIE LINDAHL

Ålder: 18 år, snart 19.

Gör: pluggar estetik i Stockholm.

Influenser: distad go-talsshogaze

som Slowdive och Ride. Gitarrspelet började hon utveckla sedan hon hört Nick Drake. Och rösten började hon

utveckla efter att hon hört Chet Baker.

Hemsida: www.myspace.com/promiseandthemonster

Brukar du hänga på fritidsgårdarna i Uppsala?

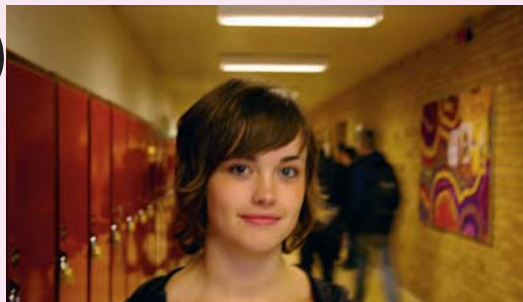
”

Cajsja, 16 år
Går spanskaklass på Katedralskolan

Nej, inte så ofta, men ibland har jag varit på Grand när det är spelningar.

”

Pernilla, 17 år
Läser sam på Katedralskolan

Jag har varit på Grand ett par gånger, mest när det är spelningar och någon jag känner spelar.

MATS FIXAR TEKNIKEN

Mats Olsson är ett bekant ansikte för många. Han är en av tre fritidsledare på Grand som hjälper unga att göra verklighet av idéer. Många av dem han lär om ljud och ljus får jobb på olika firmor som sysslar med scenteknik.

Det händer hela tiden saker på Grand. Fyra dagar i veckan är det spelningar och ofta är det unga som kommer med idéerna.

– Det kan vara projektarbeten eller bara ett arrangemang man vill dra igång. Det är konserter, dansföreställningar, konstutställningar och evenemang för att samla in pengar, säger Mats Olsson.

Han är 45 år och fritidsledare på Grand. Han har arbetat där sedan 1997.

1995 brann hela Grand och endast utsidan blev kvar. Efter återuppbyggnaden blev Mats anställd och idag finns där tre fritidsledare som arbetar heltid.

Mats har inte alltid arbetat som fritidsledare, utan har största delen av sitt arbetsliv sysslat med något annat – teknik. Teknik är något han verkligen brinner för. Allt som har med elgitarrer, mikrofoner, rundgång och pryglar att göra tycker han om att hålla på med, och det

Mats Olsson,
fritidsledare på Grand

har influerat hans arbete på Grand i hög grad.

Trots att Mats har arbetat som fritidsledare i nio år har han svårt att se sig själv som just fritidsledare. Han är tekniker, och det är även teknik han jobbar med just nu eftersom han lär ut teknik till unga. Det handlar om scenteknik, ljus och ljud, och många av dem han lär upp får sedan jobb på olika firmor som sysslar med scenteknik.

– Jag får ju egentligen syssla med min hobby hela

dagarna och få betalt för det, säger Mats.

Han trivs bra på Grand och det smittar nog av sig till de unga som kommer dit på kvällarna. Att Mats passar som fritidsledare råder inget tvivel om, själv tror han att det är för att han som person är så lugn och naturlig.

Mats är själv musikintresserad och spelar in de lokala band som spelar på Grand.

– Det är kul att följa med banden från det att de är 14 till 20 år. Det händer mycket på den tiden.

Han nämner Uppsala-bandet Jeniferever som ett av dem han följt genom åren. Nu har de fått skivkontrakt och åkt på turné i England.

Det enda Mats kan komma på som är negativt med att arbeta som fritidsledare är att det är en del sena kvällar, speciellt för en trebarnspappa. Och så var det något med lönen också...

Tvåårig utbildning

Fritidsledare driver verksamheten på fritidsgårdar och aktivera barn och unga. För att bli fritidsledare går man en tvåårig fritidsledarutbildning som finns på de flesta folkhögskolor.

I Uppsala kommun finns 25 fritidsgårdar som främst riktar sig till unga mellan 13 och 18 år. På www.upsala.se kan du gå in på Fritid & natur och klicka dig fram till alla fritidsgårdarna. Fritidsgårdarna arrangerar också gemensamma evenemang som Fett me Kärlek, julfester och sportturneringar.

Näst sista sidan

Är vi lata?

Uppsala är så bra. Det är faktiskt först nu, när jag lämnat Uppsala för annan studieort, som jag inser vilken cool stad jag har fått växa upp i.

Johanna Linder
johanna@word-uppsala.se

JAG TÄNKER PÅ studenterna, välbehövliga håltimmar nere vid Fyrisån. Jag tänker på korggubben på gågatan som alltid står där när vi är som hungrigast. Jag tänker på picknicker i Stadsparken och oförglömliga konserter på Fyrishov.

Ja, det är mycket som är fantastiskt med Uppsala, men precis som på alla andra ställen i Sverige och världen finns det brister. Brister som jag är säker på att var och en av oss är medvetna om. Trots detta – gör vi något åt dem?

Det är så många som säger att ungdomar nuförtiden inte bryr sig, att vi är lata. Det finns liksom för lite samhälls-engagemang. Är det så det är? Bryr vi oss inte? Klart att vi gör!

EGENTLIGEN HAR VI nog rätt stor koll på vad det är som inte fungerar här i Uppsala, både viktiga och – ja, något mindre viktiga saker. Jag menar, sitter inte vi i skolans matsal varje dag och beklagar oss över matsedlarnas femton olika namn på fiskpanetter? Eller upprör oss över hur svårt det är att hitta en egen lägenhet här till ett rimligt pris?

Problemet är att diskussionen om skolans matsedel har varit uppe i elevrådet typ hundratusentals gånger utan resultat, och bostadsfrågan ska vi inte snacka om. Den kunde inte kännas längre bort ifrån oss unga.

Visst, för att Uppsala ska bli en lika trevlig stad att bo i i framtiden som nu, måste fler ungdomar engagera sig, så långt är jag med. Men för att vi ska orka ett sådant engagemang, måste det ge åtminstone lite resultat.

DE VUXNA SÄGER att de lyssnar på oss, men ser vi någon förändring? Jag tror inte att det behövs mycket, men i alla fall några benämningar på fiskpanetter kunde väl avskaffas, bara för att visa att ingenting är omöjligt?

Text: Ida Jansson • Foto: Razzia

Hej kändis!

NAMN: Timo Räisänen

ÅLDER: 27 år

GÖR: Är musiker och producent. Aktuell med skivan *I'm Indian* och singeln *Let's kill ourselves a son*.

Vad känner du till om Uppsala?

– Att det är en trevlig studentstad som har en av landets finaste kyrkor.

Vilket är ditt bästa Uppsalaminne?

– Min första konsert i Uppsala. Den var också en av mina absolut svettigaste konserter.

... en av mina absolut svettigaste konserter.

Nästa Word kommer i januari 2007

Vad ska vi skriva om då? **Mejla** och tala om det! **Skäll på oss**, eller var snäll om du är på det humöret. Adressen är som vanligt **red@word-uppsala.se**. Läser du hellre tidningen på **nätet** så finns den på **word-uppsala.se**. Och du vet väl att **du också får skriva i Word**? Mejla oss bara!

